

WIKTOR SKWORC
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

„Wnosić wszędzie prawdę ewangeliczną i przykład życia z wiary”

List pasterski Arcybiskupa Katowickiego
na Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata
i rozpoczęcie II Synodu w Archidiecezji Katowickiej - 2012.11.25

Drodzy Diecezjanie!

1. W uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata – i w dniu rozpoczęcia II Synodu Kościoła Katowickiego – zapraszam Was serdecznie do pielgrzymowania do katedry. Znajduje się w niej, na osi łączącej dwa wymiary przestrzeni, górująca nad prezbiterium i ołtarzem, rzeźba Jezusa Chrystusa, Pana Przyszłego Wieku (por. Ap 1,5-8). Zdaje się On wołać: „*Kiedy zostanę wywyższony nad ziemię, wszystkich przyciągnę do siebie*” (J 12,32) – z wysokości Krzyża, więzami Miłości obecnej w każdej Eucharystii. W ten sposób zbawcze tajemnice naszej wiary uobecniają się na ołtarzu katedry i na wszystkich ołtarzach, na których sprawowana jest Najświętsza Ofiara. W Eucharystii przychodzi do nas Pan – Ukrzyżowany i Zmartwychwstały. Przez Komunię świętą jednoczy nas ze sobą i pociąga ku górze, gdzie przebywa, zasiadając po prawicy Ojca. Ołtarz zapowiada również to, co ma nadejść – Dzień Pański. Dlatego, kiedy stajemy wokół Chrystusowego ołtarza, głosimy śmierć Pana Jezusa, wyznajemy Jego zmartwychwstanie i oczekujemy Jego przyjścia w chwale.

Bracia i Siostry!

2. Na powtórne przyjście Chrystusa przygotowuje nas liturgia Kościoła, która kolejny raz zatoczyła czasowy krąg, zatrzymując się na dzisiejszej Uroczystości. O Chrystusie, Królu Wszechświata, mówią w czytaniach mszalnych prorok Daniel i ewangelista Jan. Ten drugi przytacza słowa Jezusa z rozmowy z Piłatem. Przed swoją męką Chrystus potwierdza w niej: *jestem królem*. Dodaje przy tym mocno i jasno, że Jego królestwo nie jest z tego świata. Jezus jest innym Królem niż wyobraża to sobie Piłat. Nie będą się o Niego bili słudzy, kiedy zostanie wydany Żydom. Apostołowie uciekną i pozostawią swego Mistrza w opuszczeniu, aby definitywnie objawiła się prawda o królestwie Jezusa i Jego panowaniu (por. J 18,33-37). Opiera się

ono nie na sile, przemocy i ucisku, ale na służbie, pokorze i miłości. Królowanie Jezusa to miłość. Królować to kochać jak On, aż do końca, aż do ofiary z życia.

Nawet nam, wyznawcom Chrystusa, ewangeliczne królowanie często myli się z władzą nad innymi, z podporządkowaniem sobie innych. Tymczasem chodzi o służbę bliźnim. Król – w rozumieniu Jezusa – to ten, który służy. Król to *niewolnik*, który oddaje siebie z miłości. Jak bardzo sprzeciwia się to wizji wielu, także chrześcijan, którzy pragną władzy jako środka panowania nad innymi.

Tymczasem Jezus mówił, że nie tak powinno być między jego uczniami. Nie ten jest królem, który chce być pierwszym, lecz ten, który chce być ostatnim i służyć wszystkim. Tak jak On – Syn Człowieczy, „który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć” (Mt 20,28).

Drodzy Diecezjanie!

3. Ideał Chrystusowego królowania wyznacza styl życia Kościoła i w Kościele. Kościół niczym ewangeliczne ziarno gorzycy rośnie i staje się potężnym drzewem, które ogarnia swoimi gałęziami całą ludzkość (por. Mt 13, 31-32). Rozrastając się w sercach wielu ludzi, służy uobecnianiu Królestwa Bożego, którego „*jest zalążkiem, znakiem i narzędziem*” (*Redemptoris missio*, 18).

Wspólnotą wiernych – Kościołem, w którym urzeczywistnia się Królestwo Boże – jest również nasza archidiecezja, wpatrująca się w postać Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Z nadzieją, płynącą z tego spojrzenia na Chrystusa, Jedyne Odkupiciela Człowieka, rozpoczynamy dziś nasz II Synod, czyli „*pójście wspólną drogą*”. Dokładnie 37 lat temu – w uroczystość Chrystusa Króla w 1975 roku – ówczesny biskup katowicki Herbert Bednorz dokonał zamknięcia I Synodu Diecezji Katowickiej i uroczystie zatwierdził jego uchwały noszące tytuł: „*Wiara, modlitwa i życie w Kościele katowickim*”. We wstępie zaś do uchwał synodalnych napisał: „*Jesteśmy (...) Kościołem apostołskim, który w oparciu o pomoc Ducha Świętego, wnosi wszędzie prawdę ewangeliczną i przykład życia z wiary*”.

Drodzy Diecezjanie!

4. Bardzo zależy nam nie tylko na tym, aby tak pozostało, lecz aby w Kościele katowickim jeszcze bardziej umacniał się dobry zacyzn Królestwa Bożego. By wzrastało ono w nas jako przestrzeń „*prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju*”.

Synod – jako *pójście wspólną drogą* – powinien poprowadzić nas do zrealizowania tego celu. Za jego zwołaniem przemawiały różne względy: czas dzielący nas od zakończenia I Synodu; konieczność recepcji zaleceń II Synodu Planarnego z 1999 roku oraz wskazań synodów biskupów, zwołanych przez papieży po Soborze Watykańskim II; jak również kontekst społeczno-kulturowy, w którym żyjemy, głosimy Ewangelię i budujemy wspólnotę Kościoła.

Ten właśnie zmieniający się kontekst życia i misji Kościoła trzeba najpierw rozeznaczyć, ocenić, aby potem działać, dostrzegając nowe szanse ewangelizacyjne. Tak więc Synod to patrzenie w przyszłość, w którą – jak głęboko wierzymy – może nas prowadzić bezpiecznie jedynie Duch Święty! Dlatego rozpoczynając II Synod wołamy za Janem Pawłem II: „*Niech zstąpi Duch Twój*”. Słowa te z pewnością nie są zachętą do bezczynności, lecz wezwaniem, abyśmy – mocni darem Ducha Świętego –

podjęli dzieło odnowy wspólnoty Kościoła oraz struktur społecznych naszej ziemskiej Ojczyzny.

Jednym z zasadniczych celów Synodu jest pogłębienie w nas radosnej prawdy: jesteśmy w Kościele i jesteśmy Kościołem, mającym swe źródło w miłości Ojca, założonym przez Syna i prowadzonym przez Ducha Świętego. Ponowne przeżycie prawdy o przynależności do Kościoła – poprzez sakrament Chrztu świętego – prowadzi do podjęcia odpowiedzialności za Kościół, który jest naszą cenną ojcowizną i za głoszenie Dobrej Nowiny. Zadanie, którego w trakcie Synodu chcemy się podjąć, to również *chrystologiczna* odnowa życia naszego Kościoła diecezjalnego. Winna się ona wyrażać nade wszystko w głębokiej „reformie” nas samych, w zbliżeniu się do Chrystusa przez uporządkowanie spraw własnego sumienia, szczere nawrócenie i zaangażowanie w nową ewangelizację.

Bracia i Siostry!

Jezus poucza: *Królestwo Boże jest pośród nas* (por. Łk 17,21). Starajmy się więc, poprzez narzędzie, jakim jest II Synod Kościoła Katowickiego – który dziś inaugurujemy – o skuteczne szerzenie *Królestwa Bożego* w naszej śląskiej, eklezjalnej rodzinie. Niech Boże Królestwo przenika i odnawia nasze serca, rodziny, miejsca pracy i odpoczynku, relacje społeczne i wspólnoty wiary. W zmieniającą się rzeczywistość chcemy, jako Kościół apostołski i misyjny, „wnosić wszędzie prawdę ewangeliczną i przykład życia z wiary”.

Drodzy Diecezjanie!

Współczesnemu człowiekowi, który często nie wie, czego pragnie i gdzie ma szukać prawdy i zbawienia, potrzebna jest posługa Kościoła. Dlatego trzeba, abyśmy jako wspólnota wierzących umieli mówić z mocą i wiarą Piotra: „*Nie mam srebra, ani złota, ale co mam, to ci daję: W imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, wstań i chodź!*” (Dz 3,6). Trzeba też, abyśmy ukazywali wszystkim, że „*nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni*” (Dz 4,12). To nasz obowiązek i synodalne zadanie każdego z nas!

Dlatego apeluję do wszystkich diecezjan i serdecznie proszę o włączenie się w dzieło II Synodu. Niech spełni on nasze oczekiwania i pragnienia, abyśmy żyli wolni od „*wszelkiego zamętu*”, w prawdzie i sprawiedliwości, miłości i pokoju. Jestem przekonany, że dzięki nieustannej modlitwie za rozpoczynający się synod, całą wspólnotę diecezjalną i wszystkie grupy synodalne będzie ożywiał „*jeden duch i jedno serce*” (Dz 4,32), a także wspólna miłość do Kościoła i szczerza troska o jego dobro. Dzięki temu Kościół będzie się stawał coraz doskonalszą, wolną od skaz, wierną i pełną nadprzyrodzonego piękna Oblubienicą Chrystusa (por. Ef 5,27).

Niech przeżywana przez nas inauguracja prac synodalnych i dzisiejsza uroczystość staną się okazją, aby odnowić nasze oddanie się Chrystusowi i otworzyć dla Niego – dla Jego panowania – granice ludzkich serc i cały świat.

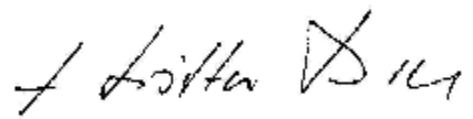
Módlmy się zatem:

*Wszchemocny Boże i Królu chwały,
Jedyny Panie i Zbawicielu,
Królu naszych serc.*

*Tobie chwała!
Albowiem tylko Tyś jest święty.
Tylko Tyś jest Panem.
Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste!*

*Twemu panowaniu
w nas i w całym stworzeniu
nie będzie końca.*

Niech się tak stanie! Amen.

+ Wiktor Skworec
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

Katowice, 2012-11-22

VA I – 7234/12